

Ob pustu.

Pa glej jih no, glej jih — vsi plešejo. I mršavi kosmatinec ni
Ej, pravcate šeme to! tako plesati znal,
Našemljena vriska, glej, cela vas! ki ga je oni stari Hrvat
No — zrelo pač seme to! . . po leti v vas prignal.

Iz slame spletenega Kurenta V nebesih nebeščani morajo se
ti pokopujejo, smejati na ves glas,
a poleg kot turške opice ko doli na zemljo pod sabo zró
ti poskakujejo. plesati celo vas.

I naj, i naj nedolžna vas
se pusta veselí,
veselo raja in pleše naj —
ko vendar ves svet se vrtí! . .

Samo Vasiljev.

Pismo.

Pred mano pismo je duhteče,
ki ti ga napisala si . . .
In slika zraven tu je tvoja,
ki v njem mi jo poslala si.

Pravilno lice, nežna brada,
na čelu kodrov par . . . lepó!
A lice tvoje je otožno,
žalobno gleda ti oko.

In dalj ko ogledujem sliko,
bolj pravi mi notranji glas,
da bil obraz bi ta jasnejši,
če bil bi takrat blizu — jaz. —

Ivan Romanov.

